

Amsterdamse Studenteneklesia
Orde van dienst - zondag 18 januari 2015

Esau en Jakob

- Met niets van niets (Verzameld Liedboek 276)
- Woord ten geleide
- In den beginne het woord (t/m 'als de opgaande zon', VL 713)
- Kinderkring
- Drempeltekst
Genesis 24:62-67; 25:11

Izaäk was gekomen van bij de waterput die genoemd wordt 'Levende die mij ziet' - hij zat in het zuidland.
Tegen de avond trok hij het veld in om na te denken.
Hij hief zijn ogen op en zag:
daar kwamen kamelen.
Rebekka hief haar ogen op en zag Izaäk,
zij liet zich afglijden van de kameel.
Zij sprak tot de dienstknecht:
Wie is die man die ons tegemoet komt in het veld?
De dienstknecht sprak:
Dat is mijn heer.
En zij nam haar sluier en bedekte zich.
De dienstknecht beschreef Izaäk alles wat hij gedaan had.
Izaäk liet haar komen in de tent van Sara, zijn moeder,
hij nam Rebekka,
zij werd zijn vrouw,
hij had haar lief.
Zo vond Izaäk troost na zijn moeder.

En het geschiedde na de dood van Abraham:
God zegende Izaäk, zijn zoon.
En Izaäk vestigde zich bij de waterput Levende die mij ziet.

- In den beginne het woord (vanaf: 'Wat staat geschreven' t/m 'zal verwachten', VL 715)
- Voorlezing uit het boek *In den beginne*
Genesis 25:19-34

En dit zijn de verwekten van Izaäk, de zoon van Abraham:
Abraham verwekte Izaäk.
Veertig jaar was Izaäk toen hij tot vrouw nam Rebekka,
de dochter van Betuël, de Arameeër uit Paddan-Aram,
de zuster van Laban, de Arameeër.
Izaäk smeekte JHWH ten gunste van zijn vrouw,
want zij was onvruchtbaar;
en JHWH verhoorde zijn smeking:
Rebekka, zijn vrouw, werd zwanger.
De zonen schopten elkaar, in haar buik.
Zij sprak:

Als dat zo gaat - waarom ik?
Zij ging en raadpleegde JHWH.

JHWH sprak tot haar:

*Twee volkeren zijn in jouw schoot,
twee stammen, in jouw lichaam uit elkaar al,
de ene zal sterker zijn dan de andere,
de oudste zal de jongste dienen.*

Toen de dagen vervuld waren dat zij baren zou,
zie: een tweeling in haar buik.

De eerste kwam naar buiten: rossig, een en al harige mantel;
zij riepen zijn naam: Esau-Harige.

Daarna kwam zijn broeder naar buiten
en zijn hand greep de hiel van Esau vast.

Zij riepen zijn naam: Jakob-Hielengrijper.

Izaäk was zestig jaar toen zij hen baarde.

De jongens werden groot.

Esau werd een man die goed kon jagen, een man van het ruige veld,
Jakob werd een rustig man, wonend in tenten.

Izaäk had Esau lief, want hij hield van wild en gevogelte,
Rebekka had Jakob lief.

Jakob was een keer een soep aan het koken.

Esau kwam uit het veld en was moe.

Esau sprak tot Jakob:

Laat mij schrokken van dat rode daar, dat rode,
ik ben moe.

Daarom wordt zijn naam geroepen: Edom-Rooie!

Jakob sprak:

Als je mij vandaag nog je eerstelingschap verkoopt.

Esau sprak:

Ach wat, ik ga toch een keer dood,
wat heb ik aan een eerstelingschap?

Jakob sprak:

Zweer het mij vandaag nog.

Hij zwoer het hem

en verkocht zijn eerstelingschap aan Jakob.

Jakob gaf Esau brood en de linzensoep,

hij at en dronk,

hij stond op en ging.

Zo verachtte Esau het eerstelingschap.

- Lied van Rebekka (VL 296)

- Toespraak door Alex van Ligten

- Muzikaal intermezzo

- Lied van weg en omweg (VL 178)

- Intermezzo/collecte

- Viering van eucharistie

Hier begint de dienst van de tafel,

viering van eucharistie.

Laat ons zingend bidden.

- Avondmaal ter heiliging (VL 688)
- Gedenk uw mensheid (VL 689)
- Moge het delen (muziek Antoine Oomen)
- Brood en wijn
- Da pacem cordium (Taizé)
- Mededelingen
- Lied van Jakob (muziek Antoine Oomen)
- Voorbeden
- Onze Vader (VL 247)
- Zegen
- Met niets van niets (VL 277)